

[H. F. Ulrichsen.]

den gamle Lov stod, at Gæstgiverier kun maatte servere for Rejsende. Dette Udtryk „Rejsende“ var et Udtryk, som kunde give Anledning til mange Fortolkninger, og man har nu fundet et bedre Udtryk, nemlig „Personer, der er paa Rejse“, og samtidig tilføjes det, at der i Gæstgiverier ikke maa serveres for de i Kommunen boende Personer. Det sidste kan i visse Tilfælde være ubehageligt, f. Eks. for dem, der bor i Nærheden af et Badehotel, men det er vanskeligt at finde Bestemmelser, der kan tilfredsstille alle, og jeg skal ikke modsætte mig den paagældende Bestemmelse. Jeg vil kun nævne, at jeg synes i hvert Fald, at Udtrykket „Personer, der er paa Rejse“, er væsentlig bedre end det gamle Udtryk „Rejsende“.

For § 12's Vedkommende er der ingen Tvivl om, at man i det Udvalg, der vil blive nedsat efter Behandlingen her i Salen, vil faa en Række Henvendelser fra Repræsentanter for bymæssige Dele af Landkommunerne, Repræsentanter, der næppe vil være tilfredse med Affattelsen af § 12, og jeg kunde i hvert Fald tænke mig, at man gik ind paa en Diskussion om disse Spørgsmaal og Muligheden af at finde en Formulering, som i højere Grad kunde tilfredsstille de paagældende bymæssige Bebyggelser, de Dele af Kommunerne, hvor der findes en særlig social eller økonomisk Struktur, og hvor der er Interesser, der er forskellige fra Kommunens Flertals.

For Kommuneafstemningernes Vedkommende er man enedes om at opretholde de gældende Bestemmelser vedrørende Kommuneafstemningernes Omfang og Betydning, medens man derimod har strøget Bestemmelsen om gentagen Afstemning.

For § 21's Vedkommende opretholder man ogsaa i alt væsentligt de gældende Bestemmelser. Det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen har allerede gjort en Bemærkning om første Stykke i § 21, som jeg forstaa vil blive Udgangspunkt for en Diskussion i Udvalget om en eventuel Ændring af Bestemmelserne om Overbevillingsnævnets Sammensætning. Jeg finder det ligesom det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen naturligt at have et Overbevillingsnævn, og jeg tror, de allerfleste vil indrømme, at Overbevillingsnævnet i det hele og store har virket overordentlig godt. Det er nødvendigt at have en Instans for de særlige Tilfælde. Jeg vil dog i Parentes sige, at der har været enkelte Tilfælde, hvor Ministeriet og Overbevillingsnævnet efter mit Skøn

maaske har rettet sig lidt for meget efter lokale Ønsker og lidt for lidt taget det Hensyn, som bør tages til almene og turistmæssige Interesser. Jeg tænker f. Eks. paa den Kendsgerning, at det var umuligt for en rejsende, der skulde op til Thy — nu spiller det ingen Rolle mere, for nu er der en Bro dør —, at faa et Glas Øl, naar det ikke var en ganske bestemt Slags Øl, eller en anden Vederkvælgelse om Bord paa Oddesund-Færgen. Der havde været Mulighed for at give en Bevilling dør, det vil der ogsaa være i Fremtiden, og der er ikke Tale om, at jeg mener, der skal ændres noget i Lovforslaget, tværtimod, men jeg vil gerne, privat i hvert Fald, udtrykke det Haab, at man i Fremtiden i slige Tilfælde vil imødekomme de naturlige Krav, der stilles fra Rejselivets Side. Man maa naturligvis tage særlige Hensyn til Kursteder, Badehoteller, Jernbanestationer, Rutebilstationer, Lufthavne o. lign.

Megen Diskussion har der i de senere Aar været om de Forhold, der har været ude omkring ved Forsamlingshusene. Det er med stor Bekymring, at de Folk, der interesserer sig for Ædruelighedsarbejdet, har set de Udskejelser, som har fundet Sted i og i Nærheden af Forsamlingshusene, set, hvorledes Bygninger, som var opført med Henblik paa Oplysning og sund Underholdning, ofte er blevet forvandlet til Drikkesteder. Nu foreslaas det, at Beværterbevillinger ikke mere skal kunne kombineres med Forsamlingshuse, og denne Bestemmelse finder jeg rimelig. Man maa haabe, at Politiet forstaaer at overvaage de Tilfælde, der skal gives Forsamlingshusene ved særlige Lejligheder, at de bliver givet med fornøden Kritik, saaledes at forstaa, at Autoriteterne vil ophøre med at give saadanne Bevillinger, saafremt det viser sig, at de misbruges. Der opføres for Resten nu i Henhold til en anden Lov en Række Gymnastiksale og Forsamlingsale ved Skolerne rundt omkring i Landet; lad os haabe, det vil lykkes at forhindre, at disse Bygninger bliver brugt paa en lignende Maade som den, paa hvilken man har misbrugt Forsamlingshusene.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, som omhandles i § 25, Pensionaternes Forhold, forstaaer jeg godt, at man i sin Tid i Restauratørkredse har været mindre tilfreds med en Udvidelse af Pensionaternes Ret til at tage mod Gæster, saaledes at de ogsaa skulde kunne tage mod Gæster for kortere Tid end den Uge, der ellers er Normen. Men paa den anden Side kan man nemt